

EL MILLOR REGAL

Escena 1

A la Marta li va agradar molt la bicicleta que li havien regalat a en Pau, el seu amic, el dia del seu aniversari. Somiava amb tenir-ne una d'igual.

–Vols pujar-hi, Marta? –li va preguntar en Pau, que es va adonar que se la mirava amb enveja.

–Jo en vull una com aquesta per al meu aniversari... –va contestar la nena.

El dia del seu aniversari, quan va tornar de l'escola, la Marta va anar al menjador a buscar els regals.

Emocionada, va començar a obrir els paquets a tota velocitat. Quan va acabar, gairebé plorava. Hi havia un impermeable, unes botes, un jersei... però no hi havia cap joguina!

–Els pares d'en Pau sí que l'estimen! Li han comprat una bici! –va deixar anar sense pensar-hi.

La Marta va notar que al pare li tremolaven els llavis quan va començar a parlar.

–Marta, bonica. Potser hauríem hagut de parlar amb tu abans. T'estimem moltíssim –li va dir alhora que l'abraçava–. El que passa és que fa uns mesos que jo no tinc feina, i fins que no en trobi hem de passar amb el sou de la mare...

El pare va abaixar els ulls, i la mare va continuar:

–Potser l'any que ve et podem comprar una bicicleta...

La Marta es va adonar que els pares estaven molt tristos perquè se'n van anar de seguida al supermercat i ni tan sols van tastar el pastís que havia portat la iaia.

1 AUTOCONEIXEMENT

EL MILLOR REGAL

Escena 2

–Iaia, jo no volia que es possessin tristos.

Abans que la iaia tingués temps de contestar, van picar a la porta. Ding-dong! Era en Pau.

–Per molts anys, Marta! T’he portat un conte –va dir.

Mentre el desembolicava, la iaia els va proposar:

–Per què no aneu a jugar a la teva habitació, Marta? Jo pararé la taula i quan vinguin els pares ens menjarem el pastís tots plegats.

Quan van obrir la porta de l’habitació, tots dos van quedar bocabadats. Enmig de l’habitació hi havia... una caseta de joguina enorme! Era de cartó i les parets estaven pintades amb flors i estels de plata.

–Quina casa més maca! –va dir en Pau.

–Iaia! –va cridar la Marta–. De qui és aquesta caseta tan bonica?

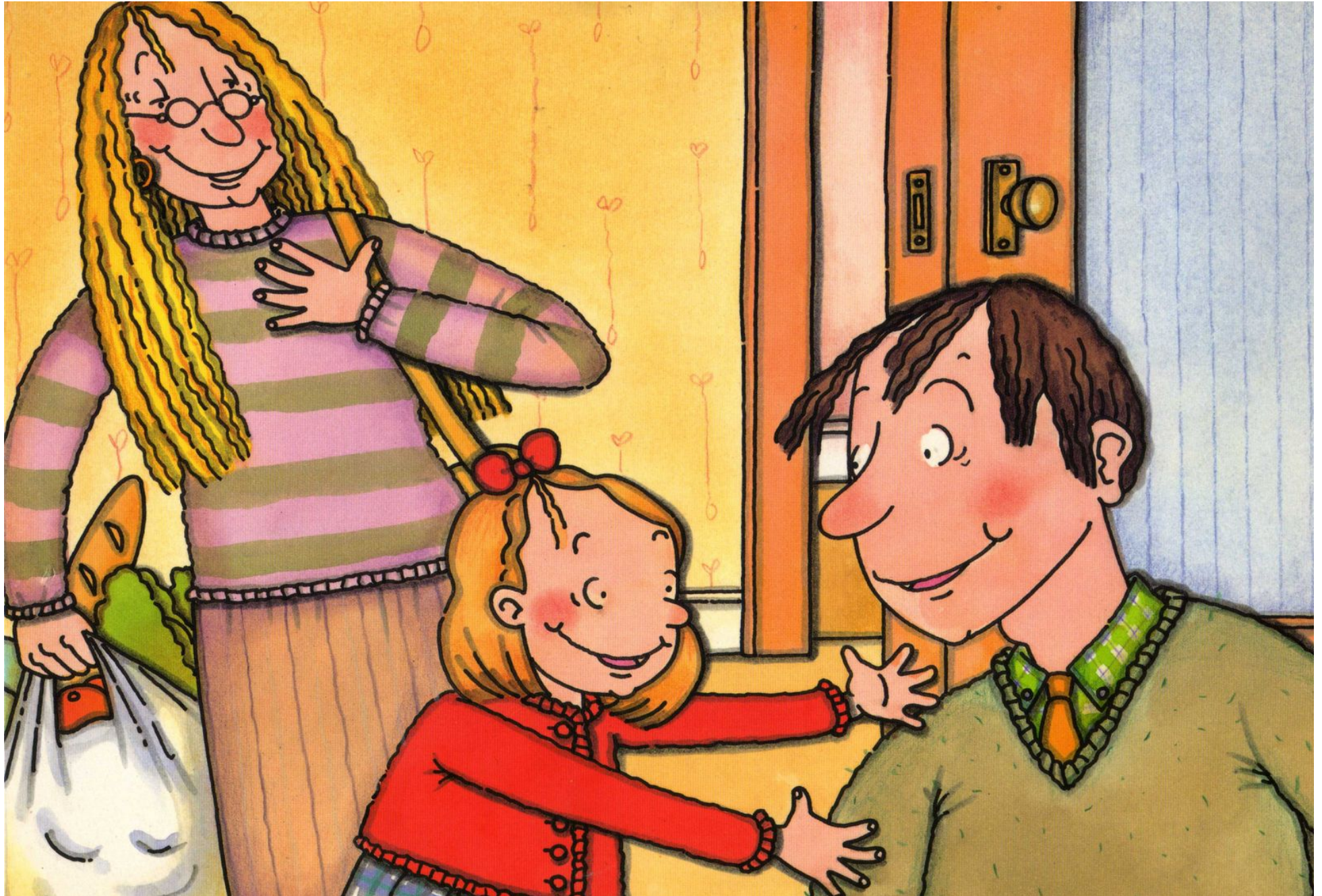
–És teva... Ens pensàvem que no t’havia agradat.

–No l’havia vista, iaia! Quan he tornat de l’escola he anat corrents al menjador per obrir els regals.

La iaia li va explicar que el pare li havia fet aquella caseta en les estones lliures, perquè ara no tenien diners per comprar joguines.

–És maquíssima! Gràcies, iaia!

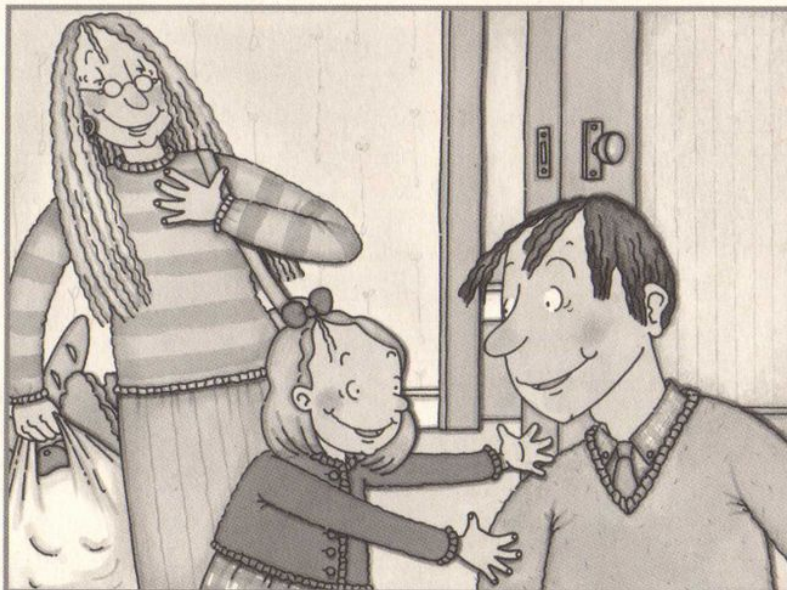
–Això ho has de dir al pare. Va passar molts dies retallant i enganxant els cartons... I gairebé plorava perquè es pensava que no t’havia agradat.

1 AUTOCONEIXEMENT

EL MILLOR REGAL

Escena 3

La Marta i en Pau van entrar a la caseta. Hi havia una sala, i una cuina amb forn, pica... i una nevera de cartó plena de llaminadures! Van fer una festa d'aniversari a la sala de la caseta de joguina, i hi van convidar tots els nins de la Marta. S'ho van passar tan bé que en Pau va dir:

–El meu pare mai no m'ha fet un regal com aquest...

–I la bici? –li va recordar la Marta.

–És comprada.

Aleshores la iaia va dir:

–Pau, segurament el teu pare treballa moltes hores, quan arriba a casa està cansat i no té temps per fer casetes.

Quan els pares van tornar del supermercat, la Marta els va dir:

–El vostre regal és... el millor del món!

El pare va fer cara de felicitat:

–De debò que t'ha agradat, Marta?

–Sí! I tu també m'agrades molt... i tu també, mare! Sou els millors pares del món!

Aquella nit, la Marta va sentir com els pares entraven de puntetes i a les fosques a la seva habitació per fer-li un petó de bona nit. I va fer veure que dormia perquè no pareessin de fer-li petons.

#joemquedoacasa